

Mál nr. 213/2009

M

og

vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar A

Gildissvið ábyrgðartryggingar gjaldþrota fyrirtækis vegna slyss 5. september 2001.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 15. júní 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins V til nefndarinnar dags. 29. júní 2009 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

M var við störf hjá vinnuveitanda sínum þann 5. september 2001 þegar hann slasaðist við vinnu sína. Verið var að vinna við hús í byggingu og brotnaði vinnupallur sem M stóð á ásamt öðrum manni. Í málskoti kemur fram að vinnuveitandi M hafi verið undirverktaki hjá A við byggingu hússins og að A hafi séð um að koma upp vinnupallinum sem brotnaði svo með þeim afleiðingum að M slasaðist. Fyrirtækið A hefur verið úrskurðað gjaldþrota og er skiptum þrotabúsins lokið.

M telur slysið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu A þar sem ekki hafi verið gætt nægilega að reglum nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum o.fl. þegar vinnupallurinn var settur upp og beri A því skaðabótaábyrgð á afleiðingum slyssins. Einnig bendir hann á að slysið hafi ekki verið tilkynnt til viðeigandi yfirvalda og verði A að bera hallann af því. V telur að ábyrgðartrygging A taki ekki til slyssins þar sem ekki hafi verið staðreynt fyrir gjaldþrotaskipti A að skaðabótaábyrgð þess hafi verið fyrir hendi. Einnig telur V að ekki hafi verið sýnt fram á að skaðabótaskylda sé fyrir hendi að hálfu A auk þess sem sönnunarskortur sé um atvik málsins sem verði ekki talinn A í óhag. Auk þess bendir V á tengsl M við aðila sem gefur yfirlýsingu í málinu um slysið.

Álit.

Þegar umrætt slys varð í september 2001 var í gildi hjá V ábyrgðartrygging vegna starfsemi A. Um ábyrgðartrygginguna giltu vátryggingaskilmálar sem vísuðu til laga nr. 20/1954 um vátryggingasamninga. Í gildistíð þessara laga átti tjónþoli ekki beinan rétt á vátryggingafélag vegna ábyrgðartryggingar nema ákvæði 95.gr. laganna væru uppfyllt. Skv. 1. mgr. 95. gr. öðlast sá, sem tjón bíður, rétt vátryggðs á hendur vátryggingafélagi, þegar staðreynt hefur verið, að vátryggður sé skaðabótaskyldur þeim, er tjónið beið og upphæð bótanna hefur verið ákveðin. Í þessu máli liggur ekki fyrir að gerð hafi verið krafa á A eða í þrotabú A í kjölfar slyssins. Skiptum er lokið í gjaldþrotabú A og á M þess því ekki kost nú að gera kröfu á hendur A. Það er því ljóst að skaðabótaskylda A hefur ekki verið staðreynd í skilningi 1.mgr. 95.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 20/1954 eða upphæð bótanna ákveðin. Getur M því ekki gert kröfu í ábyrgðartryggingu A hjá V og er greiðsluskylda því þegar af þeirri ástæðu ekki fyrir hendi úr tryggingunni og ekki þörf á að fjalla frekar um mögulega skaðabótaskyldu A.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 21. júlí 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.